

समस्तेषु निरवशेषे प्रयं चात्मकेषु सदात्मनानुस्यूतमनुगतमेकं समस्तानि वस्तुनि प्रयं चात्मकानि यत्सद्रूपं न स्पृशंति
 कुतो विषयाकाशमित्यसदा सर्वदा शुद्धं निर्मलं स्वरूपं अछस्वरूपं अमृते स्वरूपं यत एकमेव परब्रह्म यः सोहमात्मे
 ति। कथमेकस्य सर्वव्यापित्वं दृष्टं ततः श्रुतिः एको देवः सर्वभूतेषु गुरुः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा कर्म
 धन्वः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्चेति श्रुत्या सर्वव्यापित्वं दर्शितम् ॥ ११ ॥ ॐ ॥

समस्तेषु वस्तुषु स्यूतमेकं समस्तानि वस्तुनि यन्न स्पृशंति
 विषयत्वेन यशुद्धमछस्वरूपं सनित्योऽलक्षिस्वरूपो हमात्मा ॥
 उपाधौ यथा भेदमासन्नमणीनां तथा भेदता बुद्धिभेदेषु तेषु ॥
 यथा चंद्रकाणां जले चंद्रचलत्वं तथा चंचलत्वं तवापीह विक्षे ॥ १२

लियतं सर्वविधं मध्ये
 ननु एककोने मर्निपि
 यकथमागतः यत्रैव
 केनोका जलव्या

व्युत्पादितमर्थमुपसंहरति। उपाधौ सति यथा भेदता सन्नमणीनां स्फुटिकादीनां लोहितरुक्मादिभेदेन तथा भेदता
 बुद्धिषु तेषु तवापि। तत्रैव सौ परमार्थतस्तु भेदनास्येव बुद्धिरुत इत्यर्थः। यथा चंद्रिकाणां चंद्र एव चंद्रकाः स्वार्थकः।
 तित्वे दृश्यमाना जलस्य चंचलत्वादेवामपि चंचलत्वं। तथा बुद्धीनां चंचलत्वात् तवापि चंचलत्वमप्याधिकं न पर
 मार्थिकमित्यर्थः। इह बुद्धिषु हे विक्षे ॥ इति हस्तामलसूचीकायां संपूर्णमुपमाश्रीयम् ॥ सं० ७॥ दो० ब० ति० १०॥ पुरु

गम
३

ननु कथमेक एव आत्मा युगपदनेका बुद्धि मधिति एति नयेक एव स्ववाह को युगपदनेकान् अश्वानाधितिष्ट उपलक्षते क्रमेण त्वधिष्ठानं युक्तं तस्य
हनास्ति युगपत्सर्वासां बुद्धि नो स्ववाधारं प्रवृत्तिदर्शनात् अधिष्टारणं च प्रवृत्तभावाद्दत्तानेक आत्मा अत आह १७ यथा येन प्रकारेण रवि रादिसा
एक एव नित्यानां चक्षुषां प्रकाशो युगपदेक एव नेक चक्षुषा धिति एति न च क्रमेणैकैक स्मिन् चक्षुषि प्रकाश्यं प्रकाशं करोति तथा तेनेव प्रकारेण एक आ
सौ प्रबोधो ध्याते एव प्रबोधः इत्यर्थः अनेका धियो बुद्धयो युगपदधिति एति न क्रमेणैकैक स्मिन् धिये प्रकाश्यं प्रकाशं करोति सोहमात्मेति संबधः
नत्वस्तु तद्विरेव नेक बुद्धिना मधीष्ठाता किमात्मा युगपदनेति तत्राश्रयः ॥ धियो यो नः प्रबोदयात् प्रिरयति अत आह १७ विदस्व तादृशे
तं न प्रभासं प्रकाशितं अतश्च सूर्य आरूपं घटादि प्रकृताति प्रकर्षेण यानातिनाभातं न प्रकाशितं अंधकारेण घटाद्यनुपलंभात् एवं सति विवश्वानयेकः
तथा तेनेव प्रकारेण ज्ञानातिभात प्रकाशितोऽपि छिन्निः सन् आभासयति अधितिष्टति अतश्च सूर्य आरूपं घटादि प्रकृताति प्रकर्षेण यानातिनाभातं न प्रकाशितं अंधकारेण घटाद्यनुपलंभात् एवं सति विवश्वानयेकः
सच सर्वेषां भूतानां मधिष्टारता भूतानां चक्षुषा धिति न मधिष्टेत्यर्थः कत्व विवस्वतो बुद्धि प्रकृतमभिहितं यस्माद्विदस्व तादृशे त्वेव बुद्धिमुत्प
दयति ननु तर्हि प्राकातरं अधिष्टाव्य आत्मनः तस्य प्रकाशकत्वात् प्रबोदनाम्योतोस्ति इति श्रुत्या घटाद्यनुपलं प्रतिबिम्बते किंचिद ॥
यथानेक चक्षुः प्रकाशो रविः क्रमेण प्रकाशं करोति प्रकाशं अनेका धियो यः स्वयमेक प्रबोधः स नित्योपलक्षिस्व स्वरूपो हमात्मा ॥ आ
विदस्व तादृशं यथा रूपमते प्रवृत्तं प्रकृतातिनाभातमेव विवश्वान ॥ तथा भात आभास प्रत्यक्षमेकः स नित्योपलक्षिस्व स्वरूपो हमात्मा ॥
यथा सूर्य एको यनेको श्रुता सुखिना नित्यं चक्षुषा धिति न मधिष्टेत्यर्थः कत्व विवस्वतो बुद्धि प्रकृतमभिहितं यस्माद्विदस्व तादृशे त्वेव बुद्धिमुत्प
धनं ननु तर्हि घटं न च नमकं यथा मन्वतेतिः प्रबोदयति घटं तथा बुद्धिर्ब्रह्म तथोक्तं इति स नित्योपलक्षिस्व स्वरूपो हमात्मा ॥
यथा येन प्रकारेण आदित्य एक प्रवृत्तारिषु चक्षुषा सुखि एव सुखं प्रबोदयति नाना धि सन्नमन्वभिभाष्य स्वरूपं प्रनु प्रबोदयति तत्प्रबोधं ननु
जुगुप्सुतीत्यनन्तं कथं नेनैकै न निभाष्य स्वरूपं यस्य सतथोक्तः नवारिषु रविरेव नुगतो भवति किं तर्हि तथैव च नमन्वभिदेयमानं भूत्या
तवारिषु इत्यतः सूर्यः एवमेक आत्मा चक्षुषा सुखिना सुखं प्रबोदयति नाना धि सन्नमन्वभिभाष्य स्वरूपं प्रनु प्रबोदयति तत्प्रबोधं ननु
कितर्हि प्रथमेव दीप्यते यो सोहमात्मेत्यर्थः ॥ यथा येन प्रकारेण नेधेन छत्रातिरोहिता दृष्टि दर्शने यस्य स घनं छत्रं छत्रिः पुरु
षा घनेन छत्रं नमकं मन्वते ज्ञानातिनिः प्रभं प्रभा रहितं अथ प्रकाशं स्वस्वरूपं इति यावत् न बोहि मन्वते घनं छत्रं छत्रिः पुरु
त प्रकाशं स्वस्वरूपं मधिरविमलं प्रकाशमहं प्रपञ्चामीति प्रतिपत्तौ नैव सचात्मानो दृष्टे विद्यताव मेघ छत्रं न सूर्यमपि प्रप
कासमन्वते पादपूरणे चराचरं तथा तेनेव प्रकारेण प्रविष्टा ननु दृष्टिर्बुद्धिस्तत्प्रबोधं यद्विदस्व तादृशं तदुत्पत्तु वादिकमात्मनि स
मानो ब्रह्मवयो भवति ननु दृष्टिः सोहमात्मेत्यर्थः ॥ १७ ॥